

श्वेतानि रूपाणि प्रव्यक्ततराणि भवन्ति ॥ तत्र मारुतात्-
रिशुष्कारुणवर्णानि विषममध्यानि कदम्बपुत्रतुण्डिकेरी-
नाडीसुखसूचीसुखाकतीनि च भवन्ति । तैरुपहतः सगूलं
संहतसुपवेश्यते कटीघृष्टपात्रं मेदुगुदनाभिप्रदेशेषु चास्य
वेदना गुल्माशीलाग्नीहोदराणि चास्य तन्निमित्तान्येव
भवन्ति, कृष्णत्वङ्मखनयनदशनवदनमूलपुरीषश्च पुरुषो
भवति। पित्ताग्नीलाग्राणि तनूनि विसर्पीणि पीतावभासानि
वक्रप्रकाशानि शुक्लजिह्वासंस्थानानि यवमध्यानि जलौ-
कोवक्त्रसदृशानि प्रकृन्नानि च भवन्ति तैरुपहतः सरुधिर-
सतिसार्थ्यते ज्वरदाहपिपासासूर्क्षाशोषद्रवा भवन्ति,
पीतत्वङ्मखनयनदशनवदनमूलपुरीषश्च पुरुषो भवति ।
श्लेष्मजानि श्वेतानि महामूलमनि स्थिराणि वृत्तानि
स्निग्धानि पाण्डूनि करीरपनसास्थिगोस्तनाकाराणि न
भिद्यन्ते न खवन्ति कण्डूबुद्धलानि च भवन्ति तैरुपहतः
सन्नेष्वाणमनल्पं सांसधावनप्रकाशसतिसार्थ्यते शोफशीत
ज्वरारोचकाविपाकशिरोगौरवाणि चास्य तन्निमित्तान्येव
भवन्ति, शुक्लत्वङ्मखनयनदशनवदनमूलपुरीषश्च पुरुषो
भवति ॥ रक्तजानि न्यग्रोधप्ररोहविद्रुमकाकण्ठिकाफलसदृ-
शानि पित्तलक्षणाणि च यदावगाढपुरीषप्रपीडितानि
भवन्ति तदात्यर्थं दुष्टमनल्पमसृक् सहसा विस्फुजन्ति तस्मैवा-
तिप्रवृत्तौ शोषितातियोगोपद्रवा भवन्ति ॥ सन्निपातजानि
सर्वदोषलक्षणयुक्तानि ॥ सहजानि दुष्टशोषितशुक्रनिमि-
त्तानि तेषां दोषत एव प्रसाधनं कर्त्तव्यं विशेषतश्चात्
उद्दर्शनानि परुषाणि पाण्डूनि दारुणान्यन्तर्गु खानि
तैरुपद्रुतः कशोऽल्पभुक् सिरासन्तगात्रोऽल्पप्रजःक्षीण
रेताः क्षामस्वरः क्रोधनोऽत्याग्निप्रार्णशिरोऽक्षिप्रवण-
रोगवान् सततमन्द्रशूजाटोपहृद्योपलेपारोचकप्रभृतिभिः
पीड्यते ॥ “अर्थ आद्या महारोगा अतिपापाङ्गवन्ति
हि” । शाता०सृ० । पृषो०सलोपः । अर्थमथ्यत् न० ।
अर्थस लि० अर्थस्-अस्त्वर्थेऽच् । बलिकाकारगुह्यव्याधियुक्ते ।
“होनक्रियं निष्पुरुषं निश्चन्दोरोमशार्शसम्” मनुः ।
अर्थसान लि० ऋश-असानच् सृट् च । बाधके हिंसके “अव
प्रियमर्थसानस्य” ऋ० २, २० ६ “अर्थसानस्य बाधमानस्य” भा०
न्यर्थसानामोषति ऋ० १० १ ३०, ८ २ मन्दे हासुरे “इन्द्रः
सूर्यस्य रश्मिन्यर्थसानमोषति ८, १२६, “अर्थसानं
बाधमानं मन्दे हास्यमसुरम्” भा० । [डोप् ।
अर्थिन् लि० अर्थमस्त्वस्य इति । अर्थोऽरोगयुक्ते स्त्रियां
अर्थोऽर्श पु० अर्थो हन्ति हन-ट । (ओल) १ शूरणे, २ भङ्गातके

च १ अमनुष्यकर्तृकारोऽहननकारकमात्रे लि० “अर्थोऽर्श
कारभं मूलं मानुषन्तु विषापहम् “यच्चान्यदपि स्निग्ध-
मर्थोऽर्शमृष्टमूलपुरीषश्च तदुपसेवेत” इति च सुश्रुतः ।
स्त्रियां डोप् । सा च तालमूल्याम् मेदि०
अर्थोऽर्शित पु० अर्थसि हितः सेवनेन तन्नाशकत्वात् ७त० ।
१ भङ्गातके । २ अर्थोऽरोगहितकारकमात्रे लि० अर्हित
इति च्छेदे । ३ तत्ताहितकरे लि० ।
अर्थेण न० ऋष-गतौ भावे ल्युट् । १ गमने करणे ल्युट् ।
२ गमनसाधने स्त्रियां डोप् । “थाः सीमानं विरजन्ति
मूर्धानं प्रत्यर्षणोः अथ० ६, १८, १३ ।
अर्ह योग्यत्वे भा० पर० अक० सेट् । अर्हित आर्हीत् आनर्ह
लोके, वेदे तु आनर्ह । प्राप्तियोग्यतार्थं गतौ च सक० ।
अर्ही अर्हितः अर्हितम् अर्हिवा अर्हणम् अर्हन
“द्विवाण्यहान्यर्हसि सोढु मर्हन” । रघुः । “गुरोर्गुरौ सन्नि-
हिते गुरुवन्मानमर्हति” मनुः । “दण्डमर्हति माषकम्
मनुः । स तस्मान्मुमर्हति” ऋतिः “तथापि त्वं मन्हा-
बाहो नैनं शोचिषमर्हसि” गीता । काचिदस्यात्मनेपदि-
त्वम् व्यत्ययेन । “सखिलं नाहर्से प्राज्ञ ! दातृसेषां हि
लौकिकम्” “रावणो नाहर्ते पूजाम्” इति च रामायणम् ।
अर्ह पूजने चुरा० उभ० सक० सेट् । अर्हयति ते आर्जिहत् त ।
“राजार्जिहत्तं मधुपर्कपाणिः” भट्टिः । अर्हयासास ।
अर्हया अर्हयन् अर्हयितुम् अर्हयित्वा । “स्रग्विषं तल्प-
सामीनमर्हयेत् प्रथमं गवा” मनुः । पूजनं च स्तुतिनति-
प्रभृतिभिः सम्माननम् । अभि+आभिमुख्येन सम्मानने ।
“अभ्यर्हितञ्च” का० वार्त्ति० ।
अर्ह पु० अर्हते च उ० अर्ह कर्मणि यत् । पूजास्तुत्यादिभिराराधये
१ ईश्वरे २ शक्रे च । ३ पूजनीये लि० “अर्हानभोजयन्
विप्रो दण्डमर्हति माषकम्” मनुः ४ विष्णौ पु० । “अभि
प्रायः प्रियाहोऽर्हः” विष्णुस० । “पूजास्तुतिनमस्कारा-
दिभिः पूजनीय इत्यर्हः” भा० । भावे घञ् । ५ पूजने ।
अर्हति स्वा० अर्ह-कर्त्तरि अच् । ६ द्योस्ये लि० ।
“तस्मान्नाहर्हा वयं हन्तुं धासं राट्टान् स्वबान्धवान्” गीता ।
“अर्होऽसि कपिराज्यस्य अर्थं भोक्तु मनुत्तमाम्” रामा० ।
“नियुक्तायामपि पुमान् नाथ्यां जातोऽविधानतः । नैवाहः
पैतृकं रिक्थं पतितोत्पादितो हि सः” मनुः आर्षत्वात्
कर्मणि न षष्ठी “पूजाहर्वास्त्रदनं” गीतायान्तु “कर्म-
खण्ण” अण् उप० स० । भावे घञ् । ७ गतौ द्योग्यत्वे
धातुनामनेकार्थत्वात् द्रव्यक्रययोग्यत्वात् अर्ह-कर्मणि घञ्